

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Jesaja 57, 15
Middagdienst

Broeders en zusters,

- 1. Votum**
- 2. Zegengroet**
- 3. Zingen : Lied 30 : 2 en 4 (over de hoogheid van God)**
- 4. Gebed voor de opening van het Woord**
- 5. Schriftlezing : Jesaja 56 : 9 – 57 : 21**
- 6. Zingen : Psalm 34 : 1 en 2**
- 7. Tekst : Jesaja 57 : 15**
- 8. Zingen : Psalm 34 : 6 en 7 (over de Here die gebroken harten geneest)**
- 9. Geloofsbelijdenis op de wijs van Gezang 4**
- 10. Dankzegging en gebed**
- 11. Slotzang : Psalm 113 : 1 - 3**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Met wat voor mensen wordt u het liefst gezien? We worden toch bijna allemaal graag gezien in het gezelschap van belangrijke mensen. Ik denk dat de meeste jongens hier wel van voetbal houden. En hier onder de rook van Rotterdam zitten er ongetwijfeld veel fans van Feijenoord. Stel nu eens dat je vader voor je verjaardag heeft kunnen regelen dat Dirk Kuijt op je feestje zal zijn. Zou je dat niet aan allerlei mensen vertellen? Dirk Kuijt komt bij ons. Voor mijn verjaardag. En natuurlijk wil je samen met hem op de foto. En die foto moet natuurlijk dan op posterformaat worden afgedrukt en die krijgt een ereplaatsje in je kamer. En je laat de foto aan iedereen zien. Want Dirk Kuijt is op jouw verjaardag geweest en je bent met hem op de foto gezet. En veel van je klasgenoten zullen in hun hart jaloers zijn op je. Als zo'n bekende en belangrijke voetballer op jouw verjaardag komt, dan wordt jij zelf ook belangrijker. Reken maar dat alle jongens van de klas op je feestje willen komen. Zelf die jongen die je altijd zit te pesten. Hij doet nu plotseling heel aardig tegen je. Want hij wil ook op je feestje komen en Dirk Kuijt ontmoeten. Mensen hebben er soms heel veel voor over om belangrijke mensen te ontmoeten. En wat dan haast nog belangrijker is, dat aan anderen te laten zien. Want als je met belangrijke mensen om gaat dan lijkt je zelf ook belangrijk. Dat is niet alleen onder kinderen zo, maar onder volwassen mensen geldt dat net zo hard.

Zo zijn er de afgelopen jaren veel mensen gaan golfen. En lang niet allemaal omdat ze dat golfen zelf zo leuk vinden. Maar ze hopen om de golfbaan belangrijke mensen te ontmoeten. In de hoop tot hun vrienden- of kennissenkring te gaan horen. Kortom, ik denk dat we allemaal wel graag in het gezelschap van belangrijke mensen gezien willen worden. Dan ga je jezelf ook belangrijker voelen.

Maar het omgekeerde is ook waar. Er zijn ook mensen met wie we liever niet gezien worden. Als het gaat om mensen die als asociaal of crimineel bekend staan. Want als je in het gezelschap van zulke mensen wordt gezien dan gaan de mensen denken dat jij ook zo bent. Dat jij bij die mensen hoort. Dat is niet goed voor je naam. Misschien zullen zelfs mensen de omgang met jou gaan vermijden.

Onze God zit zo niet in elkaar. Hij kan overal zijn, waar Hij wil zijn. Daar is Hij machtig en belangrijk genoeg voor. Hij zou vanmiddag bij de koningin op bezoek kunnen, bij president Bush, in de mooiste skybox van de Kuip kunnen zitten, maar waar is de Here?

Hier. In dit eenvoudige kerkgebouw. Bij ons eenvoudige mensen. Wij zijn nog niet interessant genoeg om op een van de achterste bladzijden van de Story of Privé te staan, maar de Here is in ons midden. Want de Here vindt ons zo belangrijk dat Hij deze middag bij ons wil zijn en er is.

Ik bedien u deze middag het Woord van onze Here over de woonplaats van de eeuwige en almachtige God van hemel en aarde.

We zullen daarbij twee dingen zien:

1. **In zijn heerlijkheid kiest God zijn woning in de pracht van de hemel,**
2. **In zijn heerlijkheid kiest God zijn woning in de eenvoud van zijn kerk.**

We zullen eerst zien dat de Here in zijn heerlijkheid zijn woning kiest in de pracht van de hemel. Ik had u vorige week beloofd dat ik met u zou kijken naar verschillende lijnen die de Here trekt met het oog op de liturgie van de eredienst. Nu vallen er allerlei lijnen te trekken, maar mijn ervaring is dat de discussie vaak beheerst wordt door iets wat niet uitgesproken wordt, maar wel bijzonder bepalend is voor de keuzes die men maakt. Voor wat men wel en niet passend vindt voor de eredienst. Namelijk het beeld dat men van de Here heeft. Er zijn broeders en zusters die een tamelijk horizontale kijk op de Here hebben en daardoor ook heel ontspannen en vertrouwelijk met Hem omgaan. Bijna alsof ze vroeger bij Hem in de klas hebben gezeten. Deze mensen spreken heel rechtstreeks tot de Here en hanteren een heel eenvoudig taalgebruik. Bijvoorbeeld ook in het bidden. Bijvoorbeeld van: dag God, daar zijn we. U weet dat ik wel mijn best heb gedaan om een beetje voor U te leven, maar dat daar toch niet zoveel van terecht kwam. Aan de andere kant zijn er broeders en zusters die een heel verticale kijk op God hebben. De Here is zo groot en zo heilig. God is mijlen- mijlenhoog boven ons verheven. Zo verheven dat je eigenlijk niet tot Hem mag praten. Je niet tot Hem mag naderen. Alleen maar onder angst en beven. U begrijpt wel dat ik hier een beetje een karikatuur schets, maar u voelt wel aan wat ik bedoel. De een legt zoekt een heel vertrouwelijke omgang met de Here en dat gaat ten koste van de heiligheid en de hoogheid van de Here. De ander benadrukt zo Gods hoogheid en heiligheid dat hij aan een vertrouwelijke omgang met de Here niet echt toekomt. En beide benaderingen doen geen recht aan wie de Here voor ons wil zijn. Aan hoe de Here wil dat wij naar Hem kijken. En het is ook niet gemakkelijk voor ons mensen. Hoe houd je beide in ere? Hoe kun je volop recht

doen aan de grootheid en heiligheid van de Here en tegelijk vertrouwelijk met de Here omgaan?

Maar dat is toch wat de Here graag wil. Dat is wat Hij ons hier voorhoudt in onze tekst. Een tekst die enerzijds spreekt van de onvoorstelbare grote hoogheid van de Here. Hij vertelt ons hoe anders God is dan wij. Tegelijk vertelt Hij hoe de Here in ons midden wil wonen. Dat Hij ondanks zijn grootheid aan de ene kant en onze lage staat aan de andere kant, toch in ons midden wil wonen.

Het begin van Jesaja 57 vertelt ons over de toorn van God. Over zijn woede over zonden van zijn volk. De trots en de brutaliteit van zijn volk. Bijvoorbeeld vers 4, en dan lees ik even de tekst uit de NBV, dan hebt u verder geen uitleg nodig: “Over wie maken jullie je zo vrolijk? Tegen wie zetten jullie zo’n grote mond op, naar wie steek je de tong uit? Zijn jullie zelf geen kinderen uit zonde, nageslacht van leugen en bedrog?” Het volk van God wordt hier getekend als een zelfingenomen, brutaal en onverschillig geslacht. En de Here laat zijn volk weten dat Hij dat niet accepteert. Dat Hij zijn volk straft. Ieder die door blijft gaan met deze brutaliteit en achter de afgoden blijft aanlopen, zal verloren gaan. Vers 12: Ik zal bekendmaken, wat uw gerechtigheid en uw werken zijn: zij zullen u niets baten; wanneer u schreeuwt, mag uw godenvergadering (uw afgoden) u redden. Maar de wind neemt de afgoden allemaal op, een zucht wind vaagt ze weg.

Maar gelijk daarop spreekt de Here over zijn liefde en zorg voor wie op Hem vertrouwen. “Maar ieder die bij Mij schuilt zal het land beërven en mijn heilige berg in eigendom krijgen.” En dan gaat de Here door in vers 14 als Hij zegt: Verhoogt, verhoogt, bereidt de weg. Verwijdert de struikelblokken van de weg van mijn volk. Tot wie de Here deze woorden richt is niet duidelijk. Maar de bedoeling wel. De weg, de weg naar God moet groot worden aangepakt. De weg is bijna onbegaanbaar geworden. Er zitten diepe kuilen in de weg die opgevuld, verhoogd moeten worden. Een nieuwe top laag moet worden aangebracht en al het puin dat op de weg ligt moet worden opgeruimd. Want zo kan er niemand langs. Bij de struikelblokken moet gedacht worden aan al de afgodendienst die er in Israël was. Maar de Here Jezus verwijt later de Farizeeën en schriftgeleerden ook dat zij de weg tot God blokkeren met al hun inzettingen en verordeningen, met al de lasterpraat die ze over Jezus verspreiden. De Here haat dit. Hij wil zijn volk bij Zich hebben. Hij wil dat zijn volk aan zijn voeten zit. Want dit zegt Hij die

hoog is en verheven, die troont in eeuwigheid en die een heilige naam heeft: “In hoogheid en heiligheid woon Ik.” Hier laat de Here zijn volk weten dat Hij niet woont in een tempel door mensenhanden gemaakt. Nee, Hij woont in de Hoge. In de hemel. In de heilige woont de Here. Daar waar geen zonde wordt gevonden. Of zelfs iets wat erop lijkt. Ja, de Here woont in een ondoordringbaar licht. Stralender dan de zon. Oogverblindend. Zo sterk dat je je ogen wel moet sluiten. En in Openbaring 4 tekent Johannes ons hoe heerlijk de hemel is. Hoe daar de Here zit met een uiterlijk van diamant en sardius gelijk. Hoe er rondom de troon een schitterende regenboog is. Hoe rond deze troon van God vierentwintig tronen staan. En de oudsten die daarop zitten zijn in witte kleren gekleed en dragen gouden kronen. Voor de troon zijn er bliksemstralen en stemmen en donderslagen. En zijn zeven vurige fakkels die de zeven geesten van God symboliseren. En midden in de troon en rondom de troon waren vier wezen, met ogen van voren en van achteren. En de hele dag en de hele nacht riepen zij: Heilig, heilig is de Here God, de Almachtige, die was en die is en die komt. Een wolk van lofprijzing en een krans van licht zijn rondom de Here. Het is zo indrukwekkend, zo groots, dat je mond openvalt van verbazing en je slechts vol bewondering kunt toekijken. Hoe heerlijk is deze God! Hoe machtig! Hoe stralend! Hoe onvoorstelbaar anders al wij! Wie zal de woorden vinden om Hem en zijn woonplaats zo te beschrijven dat ze Hem recht doen! Hij is God. Hij is er altijd geweest en zal er altijd zijn. Hij hoeft maar te spreken en zijn woorden gaan uit met kracht en brengen tot stand wat Hij wil. Niets is te machtig of te moeilijk voor Hem. Alles ziet Hij, alles hoort Hij, alles weet Hij. Ja, Hij is God. De eeuwige God die in grote heerlijkheid woont. Dat in de eerste plaats.

We zullen in de tweede plaats zien dat de Here in zijn heerlijkheid zijn woning kiest in de eenvoud van zijn kerk. Maar die hoge en heilige woning van de hemel is niet de enige plek waar de Here graag is. Er is nog een plaats waar Hij graag is. Name-lijk bij de verbrijzelden en nederigen van geest. Verbrijzelden en nederigen van geest. Of verbrijzelden van hart zoals het einde van het vers erover spreekt. Wat voor soort mensen zijn dat?

Gezien vers 16, waar de Here spreekt over het feit dat Hij niet blijft twisten en niet voor eeuwig toornig wil zijn. Deze toorn en woede van de Here was opgewekt door de heb-zucht van zijn volk en het feit dat het een eigen weg had gekozen. Een weg die niet door de Here was aangewezen, maar die ze in eigen wijsheid waren ingeslagen. Een weg die

bij de Here vandaan liep. Een weg waarin ze duidelijk maakten dat ze de Here niet nodig hadden en zelf wel uitmaakten wat ze wel en niet zouden doen. De weg dus van de goddeloosheid. De weg los van God.

Nu was deze weg los van God door heel het volk van de Here ingeslagen. Maar blijkbaar zijn sommige mensen tot inkeer gekomen. Het ongeluk waarin de Here hen heeft gestort, de ballingschap, de vernedering, de armoede, het wonen in een vreemd land, heeft sommigen van het volk van Israël tot bekering gebracht. Deze mensen zijn in gaan zien hoe ze in hun dwaasheid hun harten voor God hadden afgesloten. Hoe geen Woord van God meer tot hun hart kon doordringen. Maar door de ellende waarin God hun had gebracht waren ze tot inkeer gekomen. Hun harde koude hart is door de ellende die God over hen had gebracht, kapot gebroken. Open gebroken. Verbrijzeld.

En het nederig zijn van geest staat tegenover het trots zijn van geest. De eigenwijsheid. Tegenover de mens die zich niet door God de wet laat voorschrijven, maar zelf wel uitmaakt wat hij doet. Ook daar was het volk van God ernstig door bedorven. Maar wie door de hand van God zijn trotse hoofd heeft gebogen en in nederigheid zich voor de Here neerbuigt en weer naar het Woord van luistert en Hem gehoorzaamt, die vindt genade in de ogen van God. Voor Hem geldt dat de Here niet altijd met hem zal twisten en niet eeuwig tegen Hem zal toornen.

Ja, voor hem of haar geldt dat God graag bij hem of haar is. Hij is graag bij de mensen bij wie Hij door kan dringen tot hun harten. Bij mensen die hun schuld en zonden kennen en die deze voor Hem belijden. Want het is niet de wil van de Here om de mens uit te roeien van de aarde. De Here die in hoogheid en eeuwigheid troont wil niet dat onze geest voor zijn aangezicht zal bezwijken. Dat wij zullen sterven. Want Hij heeft ons de levensadem gegeven opdat wij voor zijn aangezicht zullen leven. God zoekt niet onze dood, maar ons leven. (vs 16) Maar de mens die trots blijft en een hart van steen heeft kan Hij niet verdragen. (vs 20) Maar Hij wil graag zijn in het midden van mensen die hun trots hebben laten varen en open staan voor Gods liefde en zijn trouw. Want Hij wil met de mens leven in het verbond. Het verbond dat Hij elke dag met de gelovigen wil vieren en in het bijzonder dan als zij als gemeente samenkomen.

Zo is het dus de wil van de Here om vandaag in ons midden te zijn. Niet Dirk Kuijt is in ons midden. Niet koningin Beatrix. Niet de president van Amerika Georges W. Bush, maar de Here. De Hoge en Verhevene. Hij die in eeuwigheid troont en wiens naam de

Heilige is. Dirk Kuijt, koningin Beatrix, Georges Bush, uiteindelijk zijn zij maar mensen. Hoe hoog hun ambt of hoe groot hun populariteit ook is. Maar de Here is een eeuwig God. Die in grote heerlijkheid zijn troon in de hemel heeft. En die tegelijk ook in ons midden is.

En dat maar niet als toeschouwer of zonder iets te doen. Nee, de Here is actief in ons midden. Want hoewel Hij blij is met nederige geesten en verbrijzelde harten, waarin besef van schuld is en waaruit de hoogmoed verdwenen is. Toch is het niet zijn wens dat wij als geknakte mensen door het leven gaan. Want de Here wil in ons midden zijn om onze verbrijzelde harten weer te laten opleven. Om onze harten te vullen met nieuwe blijdschap, nieuwe energie. En dan niet met een blijdschap zoals zoveel mensen die nastreven, een holle en tijdelijke blijdschap. Nee, het is zijn vreugde om ons, nu we tot erkenning van onze schuld zijn gekomen, ons te laten weten, dat Hij ons onze schuld vergeeft. Want zijn Zoon heeft deze schuld al voldaan, al betaald. En onze verbrijzelde harten maakt Hij heel door ons te laten weten dat Hij zijn Geest in onze harten heeft uitgestort. En deze Geest vindt er zijn vreugde in om ons een nieuw hart te geven. Een hart dat blij is met de Here, dat blij is met Gods wet. Een hart dat zich niet langer van de Here afkeert, maar de gemeenschap met de Here zoekt.

Amen